

Національний університет водного господарства та природокористування
Навчально-науковий інститут економіки та менеджменту
Кафедра менеджменту та публічного врядування

*Пояснювальна записка
до кваліфікаційної магістерської роботи*

Магістр
(рівень вищої освіти)

на тему:

**«ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ
СЛУЖБИ»**

Виконав: студент 2 курсу, групи ДСз-21м
спеціальності 281 «Публічне управління
та адміністрування»
освітньої програми
«Державна служба»
Кобан Денис Володимирович.

Керівник: д.н. з держ.упр., в.о. завідувача
кафедри менеджменту та публічного
врядування
Тихончук Леся Хотіївна

Рецензент: Начальник Біловодської
селищної
військової адміністрації
Старобільського району
Луганської області
Кобенрюк Віктор Олександрович

Рівне – 2023 року

Рецензія
на кваліфікаційну магістерську роботу студента
Національного університету водного господарства та природокористування
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
Кобана Дениса Володимировича
на тему:

«Особливості реформування інституту публічної служби»

Магістерська робота на тему «Особливості реформування інституту публічної служби» є високоякісним та досконало виконаним дослідженням, що відзначається актуальністю обраної теми та глибиною аналізу. В роботі вдало поєднано теоретичний підхід з практичними аспектами, створюючи цілісний підхід до вивчення проблеми.

Автор магістерської роботи проявив глибоке розуміння теоретичних засад інституту публічної служби. Його аналітичний підхід до концепцій та термінів дозволяє читачеві краще розуміти сутність та важливість реформування цього інституту в контексті сучасних викликів.

Висновки автора є логічним витоком його дослідження та відображають глибоке розуміння проблеми реформування інституту публічної служби. Рекомендації, подані в роботі, є практично орієнтованими та враховують сучасні виклики та можливості.

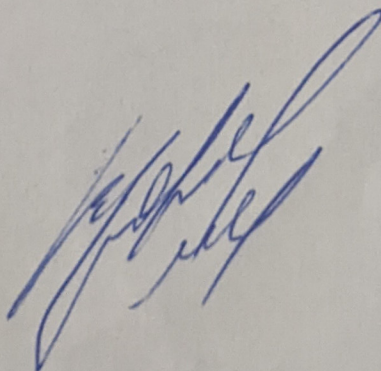
Загалом, магістерська робота є вражаючим та важливим внеском у вивчення даної проблематики. Автор продемонстрував високий рівень професіоналізму, глибоке розуміння предмету та здатність до високоякісного дослідження.

Аналізуючи магістерську роботу «Особливості реформування інституту публічної служби», можемо визначити ряд перспектив для їх впровадження в контексті України. Зокрема, добре обґрунтовані та працездатні концепції, які розглядаються в роботі, можуть слугувати основою для подальшого вдосконалення системи публічної служби в Україні.

Впровадження передового досвіду, представленого у магістерській роботі, може сприяти підняттю ефективності та прозорості управління державними структурами. Зокрема, здійснення рекомендацій, що стосуються вдосконалення процедур відбору та оцінки працівників публічної служби, боротьби з корупцією та вдосконалення законодавчої бази може сприяти формуванню ефективного та професійного інституту публічної служби.

Рецензент:

Начальник Біловодської селищної
військової адміністрації
Старобільського району
Луганської області

Віктор КОБЕРНЮК

«18» грудня 2023 року

Ім'я користувача:
Денис Володимирович Кобан

Дата перевірки:
19.12.2023 09:18:09 EET

Дата звіту:
19.12.2023 09:34:57 EET

ID перевірки:
1016020272

Тип перевірки:
Doc vs Library

ID користувача:
9494

Назва документа: Кобан Денис Володимирович. ДСз-21м. МАГІСТЕРСЬКА на плагіат.docx

Кількість сторінок: 107 Кількість слів: 22864 Кількість символів: 180691 Розмір файлу: 879.87 KB ID файлу: 1015708343

32.9%

Схожість

Найбільша схожість: 8.41% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1013270977)

Пошук збігів з Інтернетом не проводився

32.9% Джерела з Бібліотеки

972

Сторінка 109

3% Цитат

Цитати

23

Сторінка 110

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0%

Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

65

ЗМІСТ

	Стор.
ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	9
Підпункт 1.1. Поняття публічної служби та історія формування.....	9
Підпункт 1.2. Принципи організації та функціонування інституту публічної служби.....	14
Підпункт 1.3. Публічний службовець.....	21
Висновок до розділу 1.....	32
РОЗДІЛ 2. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	35
Підпункт 2.1. Європейський досвід.....	35
Підпункт 2.2. Американський та Британський досвід.....	42
Підпункт 2.3 Азіатський досвід.....	45
Висновок до розділу 2.....	51
РОЗДІЛ 3. РЕФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.....	56
Підпункт 3.1. Особливості реформування інституту публічної служби України.....	56
Підпункт 3.2. Громадський контроль та політична воля в умовах реформування публічної служби.....	81
Підпункт 3.3. Рекомендації по розвитку інституту публічної служби....	98
Висновок до розділу 3.....	106
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.....	107
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	111

ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

Актуальність теми та необхідність її розробки.

Інститут публічної служби є одним із найважливіших інститутів суспільства. Він забезпечує виконання завдань і функцій держави, а також реалізацію прав і свобод громадян.

Наприклад, у Польщі за останні роки було проведено значні реформи, які дозволили підвищити ефективність державної служби та зробити її більш прозорою та підзвітною. У Німеччині державна служба є однією з найстаріших і найрозвиненіших у світі. Вона базується на принципах професійності, компетентності та політичної нейтральності. У Сінгапурі державна служба є однією з найефективніших у світі. Вона характеризується високим рівнем професіоналізму, компетентності та ефективності. У США державна служба є однією з найдемократичніших у світі. Вона базується на принципах поділу влади, відповідальності перед народом та рівності прав громадян.

Однак, існує ряд проблем, які негативно впливають на ефективність публічної служби в країнах. До них належать:

- низький рівень професійної підготовки публічних службовців;
- низький рівень громадянського суспільства;
- корупція;
- слабка законодавча база;
- відсутність прозорості та відкритості в діяльності публічних органів;
- низький рівень заробітної плати публічних службовців.

Вирішення цих проблем є ключовим фактором для виживання будь-якої країни. Вивчення досвіду інших країн у сфері реформування інституту публічної служби допоможе, забезпечити процвітаюче майбутнє.

В Україні інститут державної служби знаходиться в процесі становлення. Він формується на основі європейських стандартів і принципів. Тому у цій роботі, на прикладі України буде досліджено, як успішно реформувати інститут

публічної служби та у чому існує корінь проблематики реформування публічних інститутів.

Серед авторів, які зробили найбільший внесок у розробку цього напрямку досліджень, можна виділити таких:

В.О. Головатий - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. Автор численних робіт з теорії та практики державного управління, зокрема реформування публічної служби.

Ю.В. Ковбасюк - доктор наук з державного управління, професор, академік Національної академії наук України. Один із засновників наукової школи державного управління в Україні. Автор понад 200 праць, присвячених реформі державного управління, зокрема реформі публічної служби.

С.В. Загороднюк - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Автор монографій, навчальних посібників та статей з проблем реформування публічної служби.

П.І. Крайнік - доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державного управління Національного університету "Києво-Могилянська академія". Автор праць з питань реформування державного управління та публічної служби.

О. Ф. Мельник, - доктор юридичних наук, досліджує кадрове забезпечення публічної служби, проблеми її реформування в Україні та зарубіжних країнах.

Мета та завдання дослідження.

Метою завдання є аналіз досвіду реформування інституту публічної служби. Завдання дослідження: ознайомитися з теоретичними та історичними аспектами інституту публічної служби; різними підходами до реформування інституту публічної служби в країнах; здійснити аналіз реформування інституту публічної

7

служби в зарубіжних країнах, провести, теоретичний аналіз проблем реформування публічної служби, визначити, які з підходів можуть бути застосовані на прикладі України.

Об'єкт дослідження.

Інститут публічної служби, тобто система органів, посадових осіб, а також інших осіб, які уповноважені на виконання функцій держави, законодавчі процеси.

Предмет дослідження.

Особливості та тенденції реформування публічної служби в різних країнах світу та використання їх досвіду на прикладі України.

Теоретична основа і ступінь висвітлення проблеми дослідження у науковій літературі.

Теоретична основа реформування інституту публічної служби включає в себе такі основні поняття, як:

Публічна служба - система органів, посадових осіб, а також інших осіб, які уповноважені на виконання функцій держави.

Реформування - це процес зміни, який спрямований на поліпшення існуючої системи.

У науковій літературі проблема реформування інституту публічної служби висвітлюється досить широко. Вчені розглядають різні аспекти реформування, зокрема: теоретичні основи реформування публічної служби, історія реформування публічної служби, основні напрямки реформування публічної служби, ефективність реформування публічної служби. Однак, незважаючи на високий ступінь висвітлення проблеми дослідження у науковій літературі, існує ряд питань, які потребують додаткового дослідження. Зокрема, це питання ефективності реформування інституту публічної служби на прикладі України.

8
Практичне значення результатів дослідження оцінка ефективності реформування публічної служби, розробка рекомендацій щодо подальшого реформування публічної служби, покращення якості публічної служби.

Структура роботи обумовлена загальними вимогами до написання такого роду кваліфікаційних робіт і складається із вступу, трьох розділів, 9 підпунктів та висновку:

розділ 1 є основою для подальшого дослідження. Він визначає основні поняття та принципи інституту публічної служби.

розділ 2 дозволяє порівняти досвід реформування інституту публічної служби в різних країнах. Це допомагає визначити ефективні та неефективні підходи до реформування.

розділ 3 присвячений проблемам розвитку інституту публічної служби в Україні. Він містить рекомендації щодо покращення функціонування публічної служби на прикладі України, а також узагальнюючих висновків до курсової роботи та списку використаних джерел.

Методологія дослідження реформування інституту публічної служби базується на принципах методів аналізу, синтезу, дедукції, системного аналізу, по.

Інформаційна база дослідження зарубіжного та національного досвіду реформування інституту публічної служби базується на даних, які були зібрані за допомогою порівняння, аналізу наукових джерел, нормативно-правових актів, статистичних даних та опитувань.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

1.1. Поняття публічної служби та історія формування

Публічна служба — це професійна діяльність осіб, які займають посади в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних підприємствах, в установах і організаціях, а також в інших органах і організаціях, що забезпечують реалізацію функцій держави.

Історія формування публічної служби сягає сивої давнини. У Стародавньому Єгипті, Греції та Римі вже існували державні органи і посади, які займали спеціально навчені люди. У середньовічній Європі публічна служба була переважно аристократичною, а в Новому часі вона стала більш демократичною.

У сучасному світі публічна служба є важливим інститутом демократичної держави. Вона забезпечує реалізацію прав і свобод громадян, а також ефективне функціонування державного управління.

Основні завдання публічної служби: реалізація державної політики, забезпечення прав і свобод громадян, захист інтересів держави, надання послуг населенню.

Публічна служба є професійною діяльністю, яка вимагає від публічних службовців певних знань, умінь і навичок. Публічні службовці повинні бути професійними, високоморальними, відповідальними і справедливими.

Кожна із держав при формуванні власної моделі інституту державної служби орієнтується на особисті потреби та суспільні зміни, відповідно до яких вибирає стратегію розвитку. Як зазначає Старовойтов А.В. [5]: «реформи інституту державної служби у країнах направлені на реалізацію наступних цілей:

1. Пошук балансу між адміністративними посадами та політичними.
2. Забезпечення динаміки і водночас стабільності державної служби.

Отже, дослідивши зарубіжний та національний досвід реформування інституту публічної служби можна дійти наступних висновків.

Перед тим, як почати якусь реформу потрібна сильна політична воля. Політична воля - це стійке бажання та рішучість політичних лідерів та інституцій проводити реформи, незважаючи на можливі труднощі та опір. Вона є необхідним фактором для успішного проведення реформ, оскільки дозволяє подолати перешкоди, які можуть виникнути на шляху до змін. Реформи часто вимагають значних змін у існуючій системі, що може бути політично небезпечним. Політична воля дозволяє політичним лідерам взяти на себе ризик і провести реформу, навіть якщо вона не є популярною серед виборців.

Реформи - це зміни в існуючій системі, які спрямовані на вирішення проблем і покращення ситуації. Вони часто зустрічають опір з боку тих, хто має інтерес у збереженні існуючого статус-кво. Для успішного проведення реформ потрібний лідер, який має сильну політичну волю, широкий кругозір і здатність організувати сильну команду. Лідер реформ - це людина, яка має можливість змінити світ на краще. Він або вона може сприяти прогресу і кращому майбутньому для всіх.

В Україні політична воля є одним із найважливіших факторів, що впливає на успіх реформ. За останні роки в Україні було проведено ряд реформ, але їх успішність часто була обмежена відсутністю політичної волі. Наприклад, реформа судової системи, яка розпочалася в 2014 році, зіткнулася з значним опором з боку корумпованих депутатів, суддів, прокурорів та чиновницького апарату.

Громадянське суспільство є важливим елементом демократичного суспільства. Воно відіграє важливу роль у контролі за владою, підтримці реформ та залученні громадян до процесу прийняття рішень.

В Україні громадянське суспільство є порівняно слабким. Це пов'язано з низкою факторів, зокрема:

У минулому громадянське суспільство в Україні було пригнічене тоталітарними режимами. Це призвело до того, що у громадян є низька культура громадянської активності. За останні роки в Україні відбулося кілька змін у політичній владі. Це ускладнило розвиток громадянського суспільства, оскільки кожна нова влада часто проводила свою власну політику. Корумпована влада часто перешкоджає розвитку громадянського суспільства, оскільки вона намагається контролювати громадян і придушувати їхню активність.

Громадське суспільство може контролювати діяльність влади, зокрема через моніторинг, критику та протести. Це може допомогти запобігти узурпації влади та корупції. Громадське суспільство може надавати підтримку реформам, зокрема через освітню діяльність, лобіювання та участь у громадських консультаціях. Залучати громадян до процесу реформ, зокрема через освітні програми, громадські обговорення та консультації. Це може допомогти забезпечити, щоб реформи були спрямовані на задоволення потреб громадян.

Відсутність сильної законодавчої бази є серйозною проблемою, яка перешкоджає успішному проведенню реформ в Україні. Для вирішення цієї проблеми необхідно створити сильну законодавчу базу, яка б забезпечувала основу для успішних реформ. Це можна зробити за допомогою таких заходів, як прийняття законів, які б забезпечували незалежність і ефективність судової системи, передбачали жорсткі покарання за корупційні злочини і підвищували ефективність державного управління.

Крім цього, потрібно створити міністерство реформ, яке відповідало б за розробку та реалізацію реформ, а також за моніторинг їх ефективності, без його погодження неможливо було б прийняти закони які суперечать Україні.

Всі ці реформи є в інших успішних країнах, є статистика та є результати. Україна за весь час незалежності, не спромоглася імплементувати ці реформи в свою законодавчу базу.

Виною у цьому всьому це слабка, непрофесійна публічна служба. У цьому прикладі ми маємо на увазі всіх службовців (судді, антикорупційні службовці, міністри, публічні службовці в центральних органах влади та місцевого самоврядування, у тому числі Верховна Рада України і т.д.), які обслуговують Україну та громадян які у ній проживають.

Корупція та олігархія призвели до того, що влада в Україні часто використовувалася для особистого збагачення, а не для інтересів країни. Це створило середовище, яке несприятливе для формування професійної публічної служби. За останні роки в Україні відбулося кілька змін у політичній владі. Це ускладнило проведення реформ і формування професійної публічної служби, оскільки кожна нова влада часто віддавала пріоритет своїм власним політичним цілям, а не реформам. Система публічної служби в Україні є недосконалою. Вона не забезпечує належного відбору, підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців.

Звідси слідує, що Україна на відмінну від інших успішних зарубіжних країн не змогла сформувати сильний апарат публічних службовців. А всі ці кадри повинні формуватися у навчальних закладах. Вони повинні випускатися з навчальних закладів професіоналами та бути готовими до викликів, реформ та державотворчої діяльності. Публічні службовці повинні бути ерудованими та бути практиками. Це означає, що вони повинні мати глибокі знання у галузі державного управління, права, економіки та інших сферах, а також мати досвід роботи в органах державної влади.

Отже, реформування інституту публічної служби це комплексний нероздільний підхід, який складається з політичної волі, сильної законодавчої

110

бази, антикорупційної політики та сильних кадрів. Неможливо провести реформи інституту публічної служби без цих складових.

Метою цієї магістерської також показати, що Людина - це основа розвитку чи занепаду. Реформа публічної служби - це не просто зміна законодавства чи структури органів влади. Це зміна всього державного устрою, яка вимагає від нас усіх - громадян, публічних службовців, політичних лідерів - рішучості та самовідданості.

Громадяни повинні бути активними учасниками реформи. Вони повинні вимагати від своїх представників у владі вживати конкретних заходів для впровадження реформ.

Публічні службовці повинні бути професіоналами, які служать інтересам держави та громадян. Вони повинні бути готові відмовитися від корупції та злочинів.

Політичні лідери повинні мати політичну волю та рішучість для проведення реформ. Вони повинні бути готові піти на компроміси та працювати разом заради майбутнього країни.

Лише за умови спільних зусиль можна створити ефективну публічну службу, яка буде служити інтересам громадян і сприяти розвитку країни.

Тому реформа публічної служби починається з кожного громадянина, з кожного публічного службовця. Від їх волі, їх дисципліни, їх нетерпимості до корупції та злочинів залежить успіх будь-якої реформи.